Hälsning

FRÅN FÖRSAMLINGSFAKULTETEN NR 5, 2012

FORSAMLINGSFAKULTETEN I GÖTEBORG

NÅD SANNING

Nya perspektiv

sid. 4–5

Vägar vi gått och vägen fram

För snart 20 år sedan startade Församlingsfakulteten sin verksamhet på Vallgatan i Göteborg. De första stegen togs med en minimal personalstyrka, en deltids studieledare och en deltids föreståndare. Idag erbjuder vi undervisning i ett brett spektrum av teologiska ämnen för bibelskoleelever och teologie studerande.

För egen del har jag varit med i Församlingsfakultetens arbete och vardag sedan hösten 1994, först som student, sedan som timlärare och informationssekreterare och så småningom som adjunkt och de sista tre åren som rektor.

En tillbakablick i pärmarna från tiden innan vi startade *Teologisk utbildning för kyrka och samhälle* (TU) visar på ett delvis annorlunda fokus mot idag. Då arbetade Församlingsfakulteten målinriktat med att fånga upp studenter från Göteborgs universitet, särskilt från religionsvetenskapliga institutionen och ge dem kompletterande undervisning ur ett kristet teologiskt perspektiv. Verksamheten var i hög grad reaktiv, vi var beroende av att följa religionsvetenskapliga institutionen på nära håll och anpassa oss efter schema och upplägg. På den tiden fanns det i måldokumenten som antogs ett starkt fokus på exegetiken och dogmatiken, då dessa ämnen upplevdes som viktigast sett ur kompletteringsperspektivet.

Foto: Brian Brodeur

Det handlar om att arbeta in ett akademiskt tänkesätt i undervisningen.

På förfrågan från det av Kyrklig samling tillsatta Svenska kyrkans fria konsistorium sjösattes år 2000 heltidsutbildningen TU. Med ens blev behoven och därmed fokus i arbetet delvis annorlunda. Vi kunde mer självständigt lägga upp undervisningen, både innehållsligt och schematekniskt, samtidigt som vi fick behov av att bredda oss kompetensmässigt. Steget från att komplettera det någon annan gör för de studenter som så önskade till att konstruera kursplaner, genomföra sammanhållna kurser med examination var inte så litet. Efterhand lärde vi oss mer om att tänka utbildning i stället för bara undervisning. Enskilda kurser är moment i hela utbildningen som tillsammans ska ge förutsättningar för studenten att verka i kyrka och samhälle. Vår situation som liten skola med nära band mellan studenter och lärare har hjälpt oss att hålla fokus på studenternas bästa och vi har genom flexibilitet kunnat möta många av de behov som studenterna satt ord på. Samtidigt står det nu klart för oss att ackrediteringsprocessen genom *European Evangelical Accrediting Association* (EEAA) fört oss vidare in i utbildningstänkandet så att vi idag tänker mer utbildningsmässigt över hela linjen. Utbildningen är inte huggen i sten, den måste utvecklas i takt med tiden för att inte stagnera och bli sämre.

Under resans gång har vi arbetat mycket med att utveckla arbetet i synnerhet ur två aspekter. Det ena handlar om den akademiska utvecklingen som gäller lärarnas formella och reella kompetens som akademiker, som forskare och lärare. Det handlar om att stimulera och utveckla lärarnas nyfikenhet och kunskap så att det väcker studenternas nyfikenhet och vilja att lära. Det handlar också om att arbeta in ett akademiskt tänkesätt i undervisningen, där auktoriteten för det som lärs ut inte sitter i läraren själv eller traditionen som sådan, utan där de avgörande resonemangen och argumenten är intersubjektivt prövbara, alltså inte beroende av vem som säger det. Arbetet med denna aspekt av skolans undervisning är särskilt viktig då vi är en konfessionell skola. Frestelsen att gömma sig bakom färdiga svar för att slippa fundera och resonera igenom det som är utmanande får vi inte falla för.

Det andra handlar om att i linje med Bolognaprocessen utveckla utbildningens karaktär av förberedelse för tjänsten efter studierna. Då det gäller frågan om teologi använder vi det engelska uttrycket ”pastoral formation”. Stiftelsens historia med dess varaktiga fokus på att arbeta med prästkandidater har här varit en hjälp. Vi tänker oss inte en formande-process exklusivt för prästkandidater, då all tjänst i församlingarna, avlönad så väl som ideell kännetecknas av samma principer. Det handlar om ett tjänande sinnelag, om att kunna möta människor av olika slag, om att ta människor på allvar och att kunna hjälpa människor att få svar på sina frågor kring tron och det kristna livet.

Vi är övertygade om att dessa två utmaningar, det akademiska och det pastorala inte står i motsättning till varandra, utan att de, om de utförs med vishet, mångsidighet och integritet tjänar till att förstärka varandra. Vi är inte framme, men vi är på väg!

Johannes Hellberg
rektor

FOTO: HENRIK VESTERGÅRD

Hälsning är utgiven av
Församlingsfakulteten
Södra vägen 61
412 54 Göteborg
Tel: 031-778 35 40
Fax: 031-778 35 48
E-post: info@ffg.se
Hemsida: www.ffg.se
PlusGiro: 6 40 60-7
BankGiro: 622-5387

Ansvarig utgivare:
Johannes Hellberg
Redaktion:
Torbjörn Johansson (red.),
Marie Persson (red.sekr.),
Jakob Appell, Rune Imberg

Jonas tecken

Jesus talade vid två tillfällen om Jonas tecken. Läs Matt. 12:38ff och 16:1ff. Båda gånger sade han: ” … inte … något annat tecken än profeten Jonas tecken”. Vid det första tillfället profeterade Jesus för fariséerna m.fl. om att vid domen kommer män från Nineve att vittna mot dem i den egenskapen att de tog emot profeten Jonas omvändelseförkunnelse. Fastän fariséerna och deras sällskap mötte honom som är ”mer än Jona”, ville de inte omvända sig. Vid det andra tillfället gick Jesus tillrätta med dem som försökte gillra en fälla för honom. Han sade: *”Himlens utseende förstår ni att tyda, men tidernas tecken kan ni inte tyda.”*

Tidernas tecken

Foto: Brian Brodeur

Man förstod inte att *”tiden är fullbordad”.* Så väl hemmastadda i Skrifterna borde de ha förstått, när de såg tecknen han gjorde. Jesaja hade förutsagt: ”*Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. Den lame skall hoppa som en hjort, den stummes tunga skall jubla.”* (Jes. 35:5, 6) De visste att många blinda, döva, stumma och lama under de senaste månaderna hade botats. Stod det inte hos Jesaja: ”*I gången tid lät han Sebulons och Naftalis land vara föraktat, men i kommande dagar skall han ge ära åt trakten utmed havsvägen, landet på andra sidan Jordan, hednafolkens Galiléen. Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram.*” (Jes. 9:1b-2) Det borde inte ha varit svårt för dem att känna igen Messias. Jesu stränga ord träffade den avgörande punkten: *”… tidernas tecken kan ni inte tyda. Ett ont och trolöst släkte begär ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jonas tecken.”* (Matt. 16:3b, 4)

Vad för slags tecken är Jona?

Profeten Jonas historia var välkänd. Liksom för *Hälsnings* läsare. ***Fyra perspektiv*** på Jonas tecken ska lyftas fram.

Jona tog på sig ansvaret och gick frivilligt i döden

Jona var på flykt och Guds vrede vilade över fartyget där Jona var. Stormens vågor gick höga. När den sovande profeten konfronterades med verkligheten, erkände han sig som orsak till orkanen. Han visste också att räddningen låg i att han själv lät sig dödas.

Det var detta som Jesus gjorde. Han var inte orsak till Guds vrede över jordens släkte, men han gjorde sig till ett med orsaken, mänsklighetens skuld. Frivilligt gick han till Jerusalem för att offras i döden.

Vredens vågor stillades när profeten gav sig själv i döden

Det var en märklig stund för besättningen när de – motvilligt – ”… *tog … Jona och kastade honom i havet. Då lade sig havets raseri.”* Omedelbart blev havet helt stilla, ett tecken på att profeten hade haft rätt. Den vrede som hängt över dem var nu borta. *Och männen greps av stor fruktan för HERREN, och de offrade slaktoffer åt HERREN och avlade löften.”* (Jona 1:15,16)

I Jesu dödsstund rämnade förlåten. Draperiet mellan det heliga och det allra heligaste var prytt med en avbildning av Edens keruber, som hindrade människorna att äta av livets träd. När Jesus var död var vägen in till Gud och gemenskapen med honom öppen liksom vägen till Livets träd.

Jona uppkastad på stranden på tredje dagen

Efter att i djup nöd ha vistats i någon luftficka i den stora fisken in på tredje dygnet och i sin nöd ropat till Herren, räddades Jona och kastades på stranden. Färdig att gå till Nineve.

På tredje dagen förkunnade änglarna: *”Han är inte här. Han har uppstått, så som han har sagt. Kom och se platsen där han låg!”* (Matt. 28:6) På kvällen kom han till sina lärjungar: ”Frid vare med er!” Guds vredes vågor hade ersatts av en stilla frid.

Den ”uppståndne” profeten predikade i Nineve

Med en ny lydnad gick profeten till den stora staden. Resultatet blev det som Jesus profeterade om: på domens dag finns det människor som omvänt sig vid Jonas predikan och blivit frälsta. Apostlarna predikade och 3 000 fick sina ögon öppnade. Väckelsen spred sig ut i landet. Den nådde till Samarien. Romerska hedningar i Caesarea Filippi kom också till tro. Med kraft till omvändelse och tro gick budskapet vidare. Också det var en del av Jonas tecken.

Fariséer, skriftlärde och präster fick höra om Jesu uppståndelse. Några av dem förstod nog tecknet till sist. Kanske hade orden om ”Jonas tecken” etsat sig in i medvetandet hos några av dem. Lukas skriver ju: ”Även en stor skara präster blev lydiga mot tron.” (Apg 6:7)

Profeten Jona är i sin person en viktig förebild till det som skulle ske med Jesus Kristus. Det är ordet om hans död och uppståndelse, som har kraft att föra människor till tro och rädda från gudomlig vrede.

Bengt Birgersson, utb. sekr.

Han visste också att räddningen låg i att han själv lät sig dödas.

Perspektiv – bakåt och framåt

Tidigare förordnanden för rektor Johannes Hellberg och forskningschef Rune Imberg löpte ut den 30 juni 2012. Styrelsen för PIBUS har beslutat att ge dem förnyade förordnanden som sträcker sig tre år framåt, 1 juli 2012 – 30 juni 2015. *Hälsning* har bett dem att sammanfatta den gångna tiden och att blicka framåt.

Tre år som forskningschef – en kort översikt

Sommaren 2009 hade jag, efter många år som verksamhetsledare, förmånen att få tillträda en nyinrättad befattning på Församlingsfakulteten, som *forskningschef*. Det fanns naturligtvis en arbetsbeskrivning som reglerade vad som skulle ingå i min tjänst, men vad det skulle innebära i praktiken återstod att se. Tre år senare kan jag konstatera att det blev som jag hoppades, en stor förmån att arbeta vidare på FFG med dessa spännande arbetsuppgifter.

Min grundtjänst är fortfarande att vara *lektor* med undervisning i framför allt kyrkohistoria på Församlingsfakulteten resp. Bibelskola Göteborg. Utöver detta är jag ute på lite olika ställen och undervisar eller predikar, nu senast i Karleby i Finland. Men specialinriktningen på min tjänst innebär att jag fått särskilda resurser att både forska själv och att understödja andras forskning, i första hand andra lärare på Församlingsfakulteten.

Under de gångna åren har jag varit involverad i flera intressanta projekt. Två satsningar gällde Evangelisk Luthersk Missions hundraårsjubileum förra året. Tillsammans med några andra ledde jag arbetet med den officiella 100-årsskriften, *I Jesu spår. Evangelisk Luthersk Mission – Bibeltrogna Vänner 1911–2011*, 2011. Det blev en bok på 500 sidor; vi var ett 50-tal personer som skildrade rörelsens historia sedan tillkomsten 1911. Året dessförinnan hade Torbjörn Larspers, prorektor på Johannelunds Teologiska Högskola i Uppsala, och jag arrangerat ett seminarium på Johannelund som resulterat i boken *Den rosenianska väckelserörelsen cirka 1890–1920 och bildandet av Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner*.

En viktig uppgift handlar om att tillsammans med lektor Torbjörn Johannsson redigera FFG:s skriftserie, dvs. att granska och godkänna manus för publicering. Förra året utkom nr 10 i serien, Timo Laatos *Följ mig! Pastorala perspektiv i bergspredikan*. – Snart utkommer ytterligare två titlar i serien. En volym innehåller uppsatser av Rune Söderlund med temat *Kristi lag, naturlig lag och antinomism*. Den andra utgörs av en doktorsavhandling av Naomichi Masaki, *He alone is worthy!*. Professor Masaki disputerade i St. Louis i USA 2005 och snart utkommer boken i bearbetad form. Den är skriven på engelska och behandlar främst svensk och tysk liturgihistoria. Eftersom Masaki utnyttjar ett halvdussin språk (däribland 1500-talstyska och 1800-talssvenska) och tre alfabet (inkl. grekiska och hebreiska) har det varit ett styvt arbete att sakgranska och korrekturläsa den... Tro mig: Masaki belyser svensk liturgihistoria på ett intressant och överraskande sätt!

Förra året hade jag förmånen att jobba med en liknande uppgift. Det gällde att korrekturläsa Daniel Johanssons doktorsavhandling om Markusevangeliet (se *Hälsning* nr 4/2012) innan han lämnade in den för bedömning till universitetet i Edinburgh. Tidigare under året hade Bengt Birgerssons prästmötesavhandling blivit klar, *Som stjärnor i Herrens hand* (jfr *Hälsning* 5/2011). Det arbetet har vi på FFG kunnat följa från ax till limpa, från de första utkasten i vårt Högre seminarium för några år sedan till tryckningen av boken våren 2011.

För egen del kan jag konstatera: Det är glädjande att det ges ut många gedigna böcker med koppling till Fakulteten, och det är en förmån för mig att få vara involverad, ibland mer och ibland mindre, i så många spännande sammanhang.

Jag ser fram emot att, om Gud vill, arbeta vidare med liknande projekt de kommande åren! Nu är vi en grupp personer som arbetar med Församlingsfakultetens 20-årsskrift som planeras utkomma hösten 2013...

Rune Imberg
forskningschef

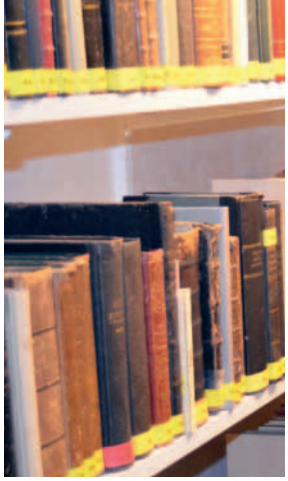

Det betyder verkligen något för kyrkan att det finns lekmän som vill fördjupa sig i Bibeln och trosläran.

Tre år?!

Oj, har det redan gått tre år? tänkte jag i våras när läsåret närmade sig sitt slut. Tre år som rektor kändes långt i början och så oerhört kort i efterhand. Det känns som om tiden gått så fort att vi inte hunnit med att göra så mycket.

När jag blickar tillbaka på de tre åren då jag haft uppgiften att leda Församlingsfakultetens arbete är det många tankar som kommer inför mig. Det är många glädjeämnen och några utmaningar.

Glädjeämnen

Det är med stor glädje och viss vånda som vi tar emot elever och studenter. Det gensvar vi får på vad vi gör betyder mycket. Det är ett oerhört privilegium att få följa ofta unga människor under ett eller några år av deras liv. Vi har förmånen att få arbeta med relativt små grupper, vilket gör att vi kan få en personlig kontakt. Våra elever och studenter är generellt begåvade, kunniga och mycket intresserade. Det blir tillfällen till många samtal, både i föreläsningssalen och över kaffekoppen. Det är oerhört lärorikt att arbeta på Församlingsfakulteten.

Den andra stora stora källan till uppmuntran i arbetet är kontakten med er som läser *Hälsning* och som ber för och stöder vårt arbete. Responsen från er är av stor vikt för oss, tack både för kritik och uppmuntran, det behöver vi!

Den tredje saken som jag vill lyfta fram som en verklig höjdpunkt var när jag i oktober förra året kunde dela ut våra första examensbevis med intyg från *European Evangelical Accrediting Association* (EEAA). För oss som skola är detta erkännande en uppmuntran och ett kvitto på att det vi gör håller kvalitet. För studenterna betyder det också något för fortsatta studier och arbetsmöjligheter.

De senaste åren har arbetet med *Bibelskola Göteborg* fungerat så bra att vi haft sökande i tillräcklig omfattning under fyra år i rad. Genom att Bibelskolan som drivs i samarbete med Markusstiftelsen och S:ta Elisabeths folkhögskola har blivit etablerad kan vi erbjuda undervisning till ännu fler människor. Det betyder verkligen något för kyrkan att det finns lekmän som vill fördjupa sig i Bibeln och trosläran.

Utmaningar

Församlingsfakulteten är genom sin litenhet i fråga om personalstyrka (motsvarande 5 heltidstjänster fördelade på tolv personer samt timlärare) sårbar. Det handlar dels om att de många deltidstjänsterna gör det svårt att finna gemensamma tider för personal- och lärarmöten, men det handlar också om att vi måste fokusera på de egna arbetsuppgifterna i så hög grad att sjukskrivningar och annan frånvaro slår ganska hårt mot det dagliga arbetet.

Vi har en vision om en Församlingsfakultet med fler studenter och ett behov av fler större tjänster. Vi arbetar för att bygga förtroende för att på så vis bredda basen för vårt arbete. Med lite större utrymme i budgeten ökar möjligheten att på ett gott sätt fullgöra uppgiften.

I vår tid talas det så mycket om vikten av informella nätverk att svenska språket fått ett nytt verb ”att nätverka”. Det står klart för oss på Församlingsfakulteten att vi behöver utveckla och underhålla våra kontakter och relationer på olika plan. Alla lärare uppmuntras odla relationer med teologer på andra lärosäten och vi arbetar med att knyta kontakter och bygga relation med andra institutioner i Sverige och utomlands.

Till utmaningarna hör också den kyrkliga situationen i vårt land. Vi vill vara en församlingsfakultet som tjänar församlingarna. Vi finns inte till för vår egen skull utan för de människor som våra studenter kommer att betjäna i olika uppgifter. Det är en utmaning att verka så att vi möter ett verkligt behov i de sammanhang där vi åtnjuter förtroende även om idealen i fråga om trons uttryckssätt kan skilja sig åt. I detta hänseende ber vi Gud om en ödmjukhet och en öppenhet som kombineras med en tydlighet om det som är vår övertygelse.

Mot bakgrund av denna korta ”ämbetsberättelse” vill jag avsluta med att be om er förbön. Ty utan Gud förmår vi ingenting Ps. 127:1. Ora pro nobis! (Be för oss!)

Johannes Hellberg
Rektor

Församlings-fakultetens bibelkonferens

19–20 oktober 2012

Tema: Skapelsen

Kyrkans trosbekännelse inleds med artikeln om Gud som skapare, det är inte enbart ett förord utan en väsentlig del av trons innehåll. I teologins och kyrkans sammanhang finns alltid risken att man betonar den ena trosartikeln på bekostnad av den andra. Betoningen på Jesu försoningsverk eller Andens gåvor ska inte leda till att Guds verk på skapelsens plan förloras ur sikte och vice versa.

Välkomna till en konferens om skapelse och skapelsetro med inblick i Bibeln och dess omvärld, med bidrag från teologihistorien och med tillämpningar in i kyrkans liv. (Mer information kommer på FFG:s hemsida och i nästa nummer av *Hälsning*.)

Plats: Församlingsfakultetens föreläsningssal

Fredag 19 oktober

13.15 Inledning
Gustaf Wingren och skapelsen,
doc. Rune Söderlund
14.30 Kaffeservering
15.00 *Skapelseteologin och etiken*,
doc. Lars-Olle Armgard
16.15 *Skapelseteologi – kristendomens "djupa dennasidighet"*,
lektor Torbjörn Johansson
17.15 Avslutning

Lördag 20 oktober

09.30 Inledning
Bibelförklaring: *Psaltaren 8*,
Missionsbiskop Roland Gustafsson
10.30 Kaffe
11.00 *Skapelsetro i Gamla testamentet och dess omvärld*,
rektor Johannes Hellberg
12.00 Lunch på egen hand
13.45 *Skapelsen i Uppenbarelseboken*,
Ph.D. Daniel Johansson
14.45 Kaffeservering
15.15 *Skapelsetro i församlingslivet*,
TL, prost Sture Hallbjörner
16.00 Avslutning

Alla välkomna!

Vill du som är företagare stödja FFG?
Då kan du också vara med och sponsra utgivningen av *Hälsning*.
Hör av dig till info@ffg.se så ringer vi upp.

Besök vår hemsida!
www.ffg.se

Detta nummer är sponsrat av

GUNNELS
Massage

Klassisk svensk massage
Ansiktsbehandlingar
Smärtlindringsprodukter
Välkomna!

Gunnel Jönsson, dipl. massör Vinslöv 0732-04 65 69 www.gunnelsmassage.se

Egon Olsson in memoriam

På lördagskvällen den 1 september fick prosten Egon Olsson plötsligt hembud då han och hans hustru Gunilla befann sig i familjens sommarstuga i Gråbo.

I kapellet på Församlingsfakulteten hänger en tavla med en bild från invigningen av det gamla kapellet, där Egon Olsson står vid kapellets ambo och högtidstalar och förrättar invigning. Det är en av FFG:s viktigaste inspiratörer och stöttepelare som har gått ur tiden. Han var en av de första som undervisade, när verksamheten startade 1993 i de gamla lokalerna på L M Engströms Gymnasium. Han hörde också med till den del av styrelsen som kallades fakultetsutskottet. Han blev även hela utbildningsstiftelsens ordförande under några viktiga år, ett uppdrag som han skötte med trofasthet och med ett lyssnande öra.

Egon Olsson kom ur små omständigheter och blev på 1950-talet elev vid Prästgymnasiet, den skola som är upprinnelsen till FFG. Efter studenten där fortsatte han med teologistudier i Lund, och efter några ord som domkyrkoadjunkt på 60-talet blev han präst i Jörlanda och Solberga, först som komminister och sedan som kyrkoherde. Han var en lång rad år tillika prost för kontraktet, Älvsyssels södra kontrakt. I sina församlingar gjorde han sig känd som en verklig lärare för både barn, unga och äldre, ett arbete som resulterat i både undervisningsmaterial och uppbyggelseböcker. En av de mest lästa är andaktsboken *Min vän är min*.

Vi tackar Gud för vad Kyrkans Herre gett sin kyrka genom sin trogne tjänare Egon Olsson och vi på Församlingsfakulteten vet att det inte är lite. Vi omsluter hans hustru med tacksamma förböner och är helt förvissade vår vän fick en god bråd död i tron på den korsfäste och uppståndne Kristus, som han i ett halvt sekel förkunnat.

Bengt Birgersson

Läs kyrkohistoria på halvfart!

- Den kristna kyrkan: från förföljd minoritet i romarriket till statsreligion
- framväxten av olika kristna konfessioner
- kyrka och stat: samspel resp. konflikt
- blev Sverige kristnat – eller var det kyrkan som skapade Sverige?
- från ortodoxi till pluralistisk demokrati i Sverige
- missionshistoria: övergripande perspektiv
- nyansatser i missionshistorien

Nu ges en möjlighet att följa undervisning i TU 1 på halvfart.
Under perioden 6 november–18 januari ges grundkursen i kyrkohistoria.

Kursen finns beskriven i kursplanen KH11 (se hemsidan eller beställ den från expeditionen). Ansökan senast den 29 oktober. Använd vår anmälningsblankett (hemsidan eller expeditionen).

Välsignade ”skärvar!”

I Lukas 21 ger Jesus en viktig undervisning om givande. Det handlar om en fattig änka som gav ”två små kopparmynt” eller, som det hette förr, *två skärvar.* På FFG har vi ofta anledning att tänka på hur Gud välsignat änkornas ”skärvar”. Det är nämligen så, att sådana gåvor bidrar till Fakultetens existens, i och med att våra nutida intäkter i princip kommer från tre håll.

1. Till att börja med behöver vi årligen samla in ca 1 ½ miljon kronor till Fakultetens löpande verksamhet via gåvor och kollekter. Insamlandet är ett glädjande och viktigt men samtidigt mödosamt arbete. Ibland lyckas vi nå detta mål, men inte alltid.

2. Till detta adderas pengar som tas ur vår s.k. Fakultetsfond; det handlar om medel som flutit in via testamenten och större donationer under de senaste åren. Varje år förbrukas ca 20 % av de innestående medlen.

3. Till sist adderas pengar som *Peter Isaac Béens utbildningsstiftelse* samlat in sedan 1920-talet och framåt, och som bl.a. finns i separata ekonomiska stiftelser. Till stor del tillfaller avkastningen av dessa stiftelser FFG:s verksamhet. – Det är här, i steg 3 som ”änkornas skärvar” aktualiseras på ett särskilt sätt. Under årtionden har tusentals personer bidragit till stiftelsens verksamhet, inte minst genom tusentals kyrktanter, däribland just många änkor.

Med andra ord: Varje år behöver FFG nya gåvor, kollekter och donationer. De fonderade medlen ger grundtrygghet så att hyran och enstaka löner kan betalas. Men det som krävs för att FFG ska kunna driva teologundervisning och Bibelskola Göteborg är de årliga medel som samlas in. Varje krona behövs, varje krona är viktig!

Må Gud välsigna alla våra förebedjare och understödjare.

Rune Imberg

Posttidning **B**
Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning återsänds tidningen
med uppgift om nya adressen

Nytt läsår

Hälsnings redaktion har ställt några frågor till Jakob Appell som arbetar med rekryteringen av nya studenter till Församlingsfakulteten.

Hur har rekryteringsprocessen inför hösten sett ut?

Det kontinuerliga rekryteringsarbetet pågår på tre plan. Dels handlar det om informationsarbete. Vi jobbar hårt med att förbättra hemsidan och tidningen *Hälsning*, som är våra primära informationskanaler. På olika sätt försöker vi vidga tidningens läsekrets och förbättra läsvärdet, samt göra hemsidan intressant och en resurs för många människor. Det handlar också om att skapa mötesplatser där människor på olika sätt kommer i kontakt med Församlingsfakulteten. Exempelvis försöker vi erbjuda en variation av arrangemang som riktar sig till olika målgrupper men även hitta nischer där vi kan fånga upp människor med specialintressen, vilket också skulle kunna innebära samarrangemang med andra – även på ”bortaplan”. Slutligen är kontaktarbete och nätverkande en vital del i rekryteringsprocessen och något vi kan utveckla väldigt mycket. Den långsiktiga visionen är att Församlingsfakulteten på bred front ska uppfattas som en kyrklig och akademisk resurs.

Hur blev resultatet i år?

Det kortsiktiga resultatet, dvs. intaget av studenter på teologiska utbildningen och elever till bibelskolan, blev positivt. Vi har aldrig haft fler studenter som (i varierande omfattning) studerar teologi hos oss. Bibelskolans elever är något färre än föregående år, men vi har uppnått en stabilitet där vi faktiskt kan erbjuda bibelskolan varje år med ett elevantal på 8–15 elever. Det är en mycket intressant blandning av människor. De kommer från olika länder, de är kvinnor och män i alla åldrar och har en bakgrund i en rad olika kyrkliga traditioner och samfund, vilket gör miljön berikande och utvecklande.

Läget i huset?

”Temperaturen” i huset mäts bäst i kapellet. Det är sällan färre än 20 som möter upp till den tidiga bönen (laudes kl. 8.50) och på middagsbönerna är det i princip fullt. När vi samlas till bön, till Guds ord och förkunnelse, till sång, psaltarsång, så låter vi *Kristi ord rikligt bo hos oss* (Kol. 3:16). Då är det vår tro att Gud låter växt ske, att ”temperaturen” i våra hjärtan stiger! När vi efter middagsbönen samlas till lunch brukar det vara ett fantastiskt klimat, med en fin blandning av bibelskoleelever, teologistudenter och personal vid matborden.

Rekryteringen för nästa år?

Eftersom teologiska utbildningen har intag bara vartannat år, så fokuseras arbetet till bibelskolan. Men hela tiden är det nödvändigt för oss att utveckla kontaktarbetet och nätverkandet, vilket vi kan prioritera mera under ett mellanår. Det handlar också om att ta fram en långsiktig planering för temadagar, bibelkonferenser och andra mötesplatser som skulle kunna fungera rekryterande.

Hur ser framtiden ut?

Ofta när vi talar om väckelse brukar vi säga att den börjar hos oss själva. Det är viktigt för oss att minnas när vi så lätt dras med i en sekulär resultatfixering och ett affärsmässigt förhållningssätt till en andlig verklighet. Framtiden ligger i Guds händer och vi gör bäst i att söka hans ledning i nuet och be om ett förvaltarskap efter hans sinne.